

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 16.03.2011 р. N 7273/7/16-1517

Щодо податкової звітності з податку на додану вартість

Державна податкова адміністрація України повідомляє, що з метою забезпечення застосування пункту 201.15 статті 201 розділу V Податкового кодексу України (далі – Кодекс) наказом ДПА України від 25.01.2011 № 41 „Про затвердження форм та Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість”, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 16.02.2011 № 197/18935 (далі – Наказ № 41) затверджені форми податкової звітності з податку на додану вартість та Порядок заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість (далі - Порядок № 41).

Крім того визнано такими, що втратили чинність, наказ Державної податкової адміністрації України від 30.05.97 № 166 “Про Порядок заповнення і подання податкової декларації з податку на додану вартість”, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 09.07.97 за № 250/2054 (далі – Наказ № 166) та накази, якими до нього вносилися зміни чи доповнення.

Згідно з наказом № 41 податковою звітністю з податку на додану вартість є:

- ✓ податкова декларація з податку на додану вартість (далі – декларація);
- ✓ податкова декларація з податку на додану вартість (скорочена) (далі – декларація (скорочена));
- ✓ податкова декларація з податку на додану вартість (спеціальна) (далі –декларация (спеціальна));
- ✓ податкова декларація з податку на додану вартість (переробного підприємства) (далі – декларація (переробного підприємства));
- ✓ уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок (до декларації);
- ✓ уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок (щодо діяльності відповідно до статті 209 Кодексу) (до декларації (скороченої));
- ✓ уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок (щодо діяльності відповідно до пункту 209.18 статті 209 Кодексу) (до декларації (спеціальної));
- ✓ уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок (щодо діяльності відповідно до пункту 1 підрозділу 2 Розділу XX „Перехідні положення” Кодексу) (до декларації (переробного підприємства));
- ✓ копії записів у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних в електронному вигляді;

- ✓ розрахунок податкових зобов'язань, нарахованих отримувачем послуг, не зареєстрованим як платник податку на додану вартість, які постачаються нерезидентами, у тому числі їх постійними представництвами, не зареєстрованими платниками податків, на митній території України.

Наказ № 41 набрав чинності 4 березня 2011 року (опубліковано в „Офіційному віснику України” № 14).

Таким чином, починаючи з 1 квітня 2011 року податкова звітність з податку на додану вартість подається до органів державної податкової служби за новими формами, затвердженими Наказом №41.

Форма декларації містить три аркуша, складається з чотирьох розділів та має 8 додатків із яких 3 додатки нових:

- ✓ Довідка (Д6) (додаток 6);
- ✓ Розрахунок (перерахунок) частки використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) товарами/послугами, необоротними активами між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями (Д7) (додаток 7);
- ✓ Заява про відмову постачальника надати податкову накладну (порушення ним порядку заповнення та/або порядку реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних) (Д8) (додаток 8).

Платники, які здійснюють операції, що не є об'єктом оподаткування, та/або операції з постачання послуг за межами митної території України та послуг, місце постачання яких визначено відповідно до пунктів за межами митної території України, та/або операції, які звільнені від оподаткування заповнюють і подають додаток Д6 (заповнюють Таблицю 1, Таблицю 2, Таблицю 3 відповідно).

Крім того, додаток Д6 подають щомісячно підприємства (організації) інвалідів, які у Таблиці 4 здійснюють розрахунки:

- ✓ відсотку інвалідів, які мають у підприємстві (організації), яке засноване громадськими організаціями інвалідів, основне місце роботи, протягом попереднього звітного (податкового) періоду від середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу такого підприємства (організації);
- ✓ відсотку фонду оплати праці інвалідів протягом звітного періоду від суми загальних витрат з оплати праці, що належать до складу витрат;
- ✓ відсотку суми витрат з переробки (обробка, інші види перетворення) сировини, комплектувальних виробів, складових частин, інших покупних товарів/послуг, які використовуються при виготовленні таких товарів/послуг, щодо яких застосовується звільнення від оподаткування підприємством (організацією), яке засноване громадськими організаціями інвалідів, відносно ціни постачання таких виготовлених товарів/послуг.

Додаток Д7 заповнюється платниками, які придбані та/або виготовлені товари/послуги використовують частково в оподатковуваних операціях, а частково в не оподатковуваних.

У разі відмови постачальника надати податкову накладну чи порушення ним порядку заповнення та/або порядку реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних для отримання права на формування податкового кредиту платник до декларації може додати Заяву із скаргою про відмову

постачальника надати податкову накладну (порушення ним порядку заповнення та/або порядку реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних) за формою згідно з додатком (Д8), про що зробити відповідну відмітку у визначеному полі декларації. До Заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг або копії первинних документів, складених відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг.

Платники, які подають податкову звітність в електронному вигляді, копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг або копії первинних документів, складених відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг подають окремо у порядку, визначеному для подання податкової звітності у паперовому вигляді.

Затверджена наказом № 41 форма декларації не зазнала суттєвих змін у порівнянні з формою, яка була затверджена наказом Державної податкової адміністрації України від 30.05.97 № 166 (zareєстрований в Міністерстві юстиції України 09.07.99 за № 250/2054) (з урахуванням змін і доповнень).

Нововведенням є поле для нової категорії платників „договір про управління майном”, а також колонка декларації „Код додатка”. У разі заповнення платником відповідного рядка декларації, в колонці „Код додатка” якого визначено код додатка, обов'язковим є подання такого додатка.

Крім того, форму декларації доповнено новими полями для відмітки про ознаку постачання у межах угод про розподіл продукції та про ознаку підприємства (організації) інвалідів.

Звертаємо увагу, що на відміну від попередньої форми декларації у рядку 8 та рядку 16 передбачено можливість коригування податкових зобов'язань і податкового кредиту лише за чітко визначеним у таких рядках переліком підстав, а коригування в результаті самостійно виявлених помилок чи з інших підстав можуть бути відображені лише у відповідних рядках уточнюючих розрахунків.

У затвердженій податковій звітності змінено порядок відображення у податковій звітності самостійно виявлених платником помилок, який передбачає обов'язковість декларування числових значень показників, які уточнюються, уточнених показників та різниці (сума помилки).

Відповідно до статті 50 Кодексу у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 розділу II Кодексу) платник податків самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним декларації, він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої декларації за формою, встановленою на дату подання уточнюючого розрахунку. Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно виявлені.

При цьому, платник податків, який до початку його перевірки контролюючим органом самостійно виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний:

- ✓ або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму недоплати та штраф у розмірі трьох відсотків від такої суми до подання такого уточнюючого розрахунку;

- ✓ або відобразити суму недоплати у складі декларації з цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'язання, збільшену на суму штрафу у розмірі п'яти відсотків від такої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Враховуючи зазначені норми наказом № 41 затверджено форму уточнюючого розрахунку, який може подаватися як окремим документом, так і додатком до декларації.

У разі, якщо платник відображає самостійно виявлені помилки в уточнюючому розрахунку як окремому документі, він заповнює такий розрахунок, робить відмітку у спеціальному полі „2 – самостійний документ” та погашає суму недоплати і штрафу у розмірі трьох відсотків від суми недоплати.

У разі, якщо платник відображає самостійно виявлені помилки у складі декларації за будь-який наступний податковий період, він заповнює уточнюючий розрахунок, робить відмітку у спеціальному полі „1 – додаток до декларації” та погашає суму недоплати і штрафу у розмірі п'яти відсотків від суми недоплати, а також робить відмітку у декларації про одночасне подання з декларацією уточнюючого розрахунку.

У такому ж порядку відображаються самостійно виявлені платниками помилки задекларованих даних у декларації (скороченій), декларації (спеціальній), декларації (переробного підприємства), для яких теж запроваджені відповідні форми уточнюючих розрахунків.

Уточнюючі розрахунки незалежно від обраної форми (як окремий документ чи як додаток до декларації) відображаються в обліку органом державної податкової служби як окремий документ. При цьому, значення графи 6 по рядках 20.1, 23.1 23.2, 25 та 26 уточнюючих розрахунків заноситься до особової картки платника незалежно від результатів розрахунків з бюджетом, визначених у декларації за звітний (податковий) період.

У разі виправлення значення рядка 24 декларації, яке у майбутніх звітних періодах не вплинуло на значення рядка 25 чи 23 (23.1 чи 23.2), подається один уточнюючий розрахунок за той звітний період, в якому допущено помилку. На значення колонки 6 рядка 24 уточнюючого розрахунку зменшується значення рядка 24 декларації за звітний (податковий) період, у якому подано такий уточнюючий розрахунок.

У разі виправлення значення рядка 24 декларації, яке у майбутніх звітних періодах вплинуло на значення рядка 25 чи рядка 23, уточнюючий розрахунок подається за кожний звітний (податковий) період, у якому значення рядка 24 декларації вплинуло на значення рядка 25 чи рядка 23.

Значення рядків 8.5 та 8.6 Уточнюючих розрахунків податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок за формою, що була затверджена Наказом № 166, які були подані у лютому чи березні 2011 року, і не включалися до рядка 23.3 декларації за лютий 2011 року, зі знаком плюс чи мінус, відповідно, враховуються при заповненні рядка 24 декларації за березень 2011 року.

Значення рядка 22.2 та рядка 26 декларації за лютий 2011 року включається до рядка 21.1 та рядка 21.2 відповідно декларації за березень 2011 року.

У разі виправленням самостійно виявлених помилок у рядках декларації за формою, що була затверджена Наказом № 166, уточнюючий розрахунок подається за формою, затвердженою Наказом № 41. При цьому, відповідні рядки уточнюючого розрахунку заповнюються з урахуванням

змісту (назви) відповідного рядка декларації. Наприклад, при виправленні самостійно виявленої помилки при заповненні рядка 22.2 декларації за формою, що була затверджена Наказом № 166, в уточнюючому розрахунку за формою, затвердженою Наказом № 41 заповнюється колонки по рядку 20.2.

Особливості заповнення додатку Д7.

Розрахунок частки використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) товарами/послугами та/або необоротними активами між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями (далі – частка використання) здійснюється згідно з Таблицею 1 Додатка Д7.

Такий розрахунок частки використання здійснюється платниками за обсягами постачання за попередній календарний рік, а платники податку, у яких протягом попереднього календарного року були відсутні неоподатковувані операції, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, а також новостворені платники податку розрахунок частки використання здійснюють за обсягами постачання першого звітного податкового періоду, в якому задекларовані оподатковувані і неоподатковувані операції.

При розрахунку обсягу постачання за попередній календарний рік враховується загальний обсяг постачання як сума значень рядка 6 (рядка 5 декларації за формою затвердженою Наказом № 166) та рядка 8 колонки А декларації за попередній календарний рік та всіх уточнюючих розрахунків, якими здійснено виправлення платником самостійно виявлених помилок за звітні (податкові періоди) попереднього календарного року.

При розрахунку оподатковуваних операцій за попередній календарний рік враховується сума значень рядків 1, 2.1, 2.2, 8.1, 8.2 колонки А декларацій за попередній календарний рік та всіх уточнюючих розрахунків, якими здійснено виправлення платником самостійно виявлених помилок за попередній календарний рік.

Розрахунок частки використання за обсягами постачання за попередній рік (заповнення Таблиці 1 додатку Д7) здійснюється один раз на рік і подається разом з декларацією за останній звітний період такого попереднього року (у 2011 році - за березень 2011 року (1 квартал 2011 року)).

У разі, якщо у платника податку протягом попереднього календарного року були відсутні неоподатковувані операції, а такі неоподатковувані операції почали здійснюватися у звітному періоді, Розрахунок частки використання (заповнення Таблиці 1 додатку Д7) здійснюється за обсягами постачання першого звітного податкового періоду, в якому задекларовані оподатковувані і неоподатковувані операції і подається разом з декларацією за такий перший звітний період.

Визначена частка використання (колонка 5 Таблиці 1 додатку Д7) відображається платником у спеціальному полі рядка 15.1 декларації і застосовується ним протягом наступного календарного року для визначення податкового кредиту при заповненні рядка 15.1 декларації.

15	Д5, Д7	Придбання (виготовлення, будівництво, спорудження, створення, ввезення) з податком на додану вартість товарів/послуг та необоротних активів, які частково використовуються в оподатковуваних операціях, а частково- в операціях, які не є об'єктом оподаткування (стаття 196 розділу V Кодексу), та/або звільнені від оподаткування (стаття 197 розділу V Кодексу, підрозділ 2 розділу XX Кодексу, міжнародні договори (угоди)), та/або не оподатковуються (постачання послуг за межами митної території України та послуг, місце постачання яких визначено відповідно до пунктів 186.2, 186.3 статті 186 розділу V Кодексу за межами митної території України):				x
15.1		частина*, що включається до складу податкового кредиту	ЧВ - значення колонки 5 таблиці 1 Д7			
15.2		частина*, що не включається до складу податкового кредиту				x

За підсумками календарного року платниками здійснюється перерахунок частки виходячи з фактичних обсягів проведених протягом року оподатковуваних та неоподатковуваних операцій (у разі зняття з обліку платника податку, у тому числі за рішенням суду, перерахунок частки здійснюється виходячи з фактичних обсягів оподатковуваних та неоподатковуваних операцій, проведених з початку поточного року до дати зняття з обліку).

Такі, результати перерахунку сум податкового кредиту відображаються у податковій декларації за останній звітний (податковий) період року (у разі зняття з обліку платника податку, у тому числі за рішенням суду, коригування відображається платником податку у податковій декларації останнього податкового періоду, коли відбулося зняття з обліку).

При цьому перерахунок частки виходячи з фактичних обсягів проведених протягом року оподатковуваних та неоподатковуваних операцій здійснюється у порядку та за формою згідно з Таблицею 2 „Перерахунок частки використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) товарами/послугами між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями ” додатку Д7.

По необоротних активах перерахунок частки здійснюється за результатами 12, 24 і 36 місяців їх використання у порядку і за формою відповідно до таблиці 3 „Перерахунок частки використання сплаченого (нарахованого) податку за придбаними (ввезеними) необоротними активами між оподатковуваними та неоподатковуваними операціями ” додатку Д7.

У разі застосування платниками касового методу визначення податкових зобов'язань і податкового кредиту відповідно до пункту 187.10 статті 187 розділу V Кодексу такі платники здійснюють розподіл сум податку на додану вартість, нарахованого (сплаченого) у зв'язку з отриманням товарів/послуг, при постачанні яких застосовуються одночасно і касовий метод, і загальні правила визначення податкових зобов'язань і податкового кредиту пропорційно обсягу постачання у звітному періоді товарів/послуг за касовим методом до загального обсягу постачання товарів/послуг і за формою відповідно до таблиці 4 „Розрахунок розподілу сум податку на додану вартість, нарахованого (сплаченого) у зв'язку з отриманням товарів /послуг, при постачанні яких застосовуються одночасно касовий метод визначення податкових зобов'язань і податкового кредиту та загальні правила визначення податкових зобов'язань і податкового кредиту ” (Д7) (додаток 7).

Звертаємо увагу, що Наказом № 41 затверджену нову форму звіту по податку на додану вартість Розрахунок податкових зобов'язань, нарахованих отримувачем послуг, не зареєстрованим як платник податку на додану вартість, які постачаються нерезидентами, у тому числі їх постійними

представництвами, не зареєстрованими платниками податків, на митній території України (далі - Розрахунок).

Розрахунок подається отримувачем послуг, не зареєстрованим як платник податку на додану вартість, у разі наявності таких операцій, як окремий документ без подання декларації.

Значення рядка 8 Розрахунку відображається в обліку з цього податку органом державної податкової служби.

Копії записів у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних в електронному вигляді, які є невід'ємною частиною декларації, подаються платником до органу державної податкової служби щомісяця разом (одночасно) з декларацією.

Платники, які застосовують квартальний звітний (податковий) період Копії записів у реєстрах виданих та отриманих податкових накладних в електронному вигляді подають без декларації але щомісяця в терміни, що передбачені для подання податкової звітності (календарний місяць).

Наказом № 41 затверджено три додатки до Порядку № 41:

- ✓ Заява про вибір квартального звітного (податкового) періоду (додаток 1);
- ✓ Повідомлення про делегування філіям (структурним підрозділам) права виписки податкових накладних та ведення частини реєстру отриманих та виданих податкових накладних (додаток 2);
- ✓ Акт про результати камеральної перевірки даних, задекларованих у податковій звітності з податку на додану вартість (додаток 3).

Повідомлення про делегування філіям (структурним підрозділам) права виписки податкових накладних та ведення частини реєстру отриманих та виданих податкових накладних подається платниками у разі наявності у них філій (структурних підрозділів) та за умови делегування їм права виписки податкових накладних та ведення частини реєстру отриманих та виданих податкових накладних разом з декларацією за перший звітний (податковий) період року і у подальшому разом з декларацією за той звітний (податковий) період, в якому відбулися зміни у переліку філій (структурних підрозділів) чи у делегуванні їм права виписки податкових накладних та ведення частини реєстру отриманих та виданих податкових накладних.

Враховуючи особливості подання звітності з податку на додану вартість за новими формами у 2011 році перше подання зазначеного повідомлення у 2011 році відбувається разом з декларацією за березень 2011 року (1 квартал 2011 року).

Що стосується нової форми Акту про результати камеральної перевірки даних, задекларованих у податковій звітності з податку на додану вартість (далі – Акт), то його складання передбачено у випадках: неподання (несвоєчасного подання) податкової звітності з податку на додану вартість або виявлення помилок (порушень) у поданій платником звітності з податку на додану вартість.

При цьому, слід враховувати, що відповідно до підпункту 75.1.1 пункту 75.1 статті 75 Кодексу камеральною вважається перевірка, яка проводиться у приміщенні органу державної податкової служби виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків.

У разі якщо за результатами перевірки податкової звітності з податку на додану вартість не встановлено порушень, робиться відповідний запис у розділі IV декларації і Акт не складається.

Державна податкова адміністрація України зобов'язує довести цей лист до відома органів державної податкової служби і платників податку та забезпечити контроль за правильним його застосуванням.

Заступник Голови Комісії

з проведення реорганізації ДПА України,

заступник Голови

О.М. Любченко